១៩៤-ផាឌិបផាមួងពណ៌ទទឹម　　សង្កិមសង្កៀនខៀនកម្ទី
មាសដាក់សក្លាតព្រៃលាតថ្មី　　ព្រៃសូត្រជាតិទេសឯកផ្កា ។
១៩៥-ចានជើងចានស្តើងចានសម្ល　　ចានថ្មចានទាបបារាំងលាយ
រៀបដាក់ផ្សារកាំបិតប្រណាក　　កាំបិតព្រាចែតផ្កាក់កាប់ព្រៃ ។
១៩៦-ឯកដើរទាំងពីរទៅឯជើង　　ដើរឡើងទៅដល់ពាមផ្លូវនៃ
ឃើញឈ្មួញលក់ដូរទិញទ្រព្យថ្លៃ　　ច្រើនក្រៃចង្អៀតប្រជៀតគ្នា ។
១៩៧-អ្នកខ្លះយកកាសដូរជាប្រាក់　　ដើរដូរប្រទាក់ឈ្លោះគ្នាឆោ
ដេរម្តាយប្រវាប្រធាក់គ្នា　　ស្រីៗរើវានផ្សារជ្រកទៀមចិន ។
១៩៨-អ្នកខ្លះស្រវឹងលាត់ក្អេងក្អាង　　ឃុំភ្លាមស្ទុះផាងធ្វើជាប៉ិន
លោទាត់វាភ្លាត់របូតក្បិន　　ចិនស្ទុះមកដាល់ដួលចង្ក្រាង ។
១៩៩-ឯអស់ស្រីផ្សារយល់អ្នកឯក　　រូបល្អចម្លែកឈរហឹងហាង
គាស់គ្នាថារើយមើលវាង　　ប្រុសយ៉ាងនេះមកពីស្រុកណា ។
២០០-ខ្លះហៅថានែអ្នកកំលោះ　　ឈរនោះមកនេះពីសាស្លា
ទិញអ្វីអញ្ជើញមកអាយវ៉ា　　ខ្លះស្រែកហៅថាមកឯនេះ ។
២០១-បើចង់ទិញអ្វីខ្ញុំមានគ្រប់　　បារីសឹងអប់ប្រេងក្រចេះ
ដន្លាប់សឹងអប់ផ្កាម្លិះ　　ស្រីខ្លះឈរវិះមើលសើចម្តងៗ ។
២០២-នាងខ្លះបើកស្បៃចេញពីក　　ចុងដោះសៗល្អបំព្រង
ចង់ឱ្យអ្នកឯកចាប់ស្នេហ៍ស្នង　　ធ្វើឫក្សទំនងជាសង្ស៊ារ ។
២០៣-ស្រីខ្លះអង្គុយជិតខាងប្តី　　ស្មានអ្នកដទៃគេទិញស្លា
ភ្លេចកូនភ្លេចចៅវារចូលផ្សារ　　ពុំបាននឹកនាវារកកូន ។
២០៤-ស្រីខ្លះរើសរកម្លូសំរង　　បៀកផ្ទង់នឹងប៉ងយកទៅជូន
ខ្លះធ្វើជាស្និទ្ធហាក់បងប្អូន　　ពុំដឹងកេរខ្លួនជាខ្មាស់គេ ។
២០៥-តាក់តែងតែខ្លួនឱ្យស្អាងស្អាត　　រីឯមារយាទដូចកាកី
កាលណាបើឃើញប្រុសដទៃ　　ចិត្រចង់មេត្រីផិតប្តីដើម ។
២០៦-ចៅឯកមៀងមើលឃើញស្រីៗ　　ធ្វើរឹងមេត្រីមកពព្រឹម
ពព្រើតពព្រាកញាក់ចិញ្ចើម　　មកឱ្យឯកស្បើមឈរប្រងើយ ។

២០៧-គិតតែនាងទាវពុំមានភ្លេច
បែរទៅហៅពេជ្រធ្វើកន្តើយ
ឃើញស្រីផ្សារហៅពុំមានឆ្លើយ
ស្រេចហើយចរចុះទៅនារា ។

២០៨-ដល់ទូកចេញស្រូតទាំងយប់ថ្ងៃ
បានដល់ហើយនៃឡើងម្ទីម្នា
នាំចូលទៅដល់ព្រះរាជា
រាមាធិរាជក្សត្រឥស្សូរ ។

២០៩-អាជ្ញាលើកករឱនសិរថ្វាត់
បង្គំមហាក្សត្រជាកំពូល
ថាយើងនេះសូមក្រាបពិតទូល
ពុំចេរតែទ្រង់មេត្តាប្រោស ។

២១០-ដ្បិតទ្រង់ត្រាស់ប្រើអស់អាជ្ញា
អញ្ជើញឱង្ការចេញទៅរើស
ទៅរកអ្នកច្រៀងឱ្យលេចលើស
ទូលបង្គន់ដើររើសបានពីរនាក់ ។

២១១-មួយឈ្មោះចៅឯកប្លែកឮលេច
មួយឈ្មោះចៅពេជ្រសមសួនសក្តិ
ទាំងច្រៀងផ្លុំប៉ីពុំមានអាក់
ពីរនាក់បានមកពីត្បូងឃ្មុំ ។

២១២-ស្តេចស្រួលហើយមានបន្ទូលថា
ចៅឯកឯងច្រៀងបទខ្នងភ្នំ
ពេជ្រយកប៉ីមកលើកឡើងផ្លុំ
ចៅឯកច្រៀងផ្សំសូរស្រងាត់ ។

២១៣-ភីរម្យសមគ្នាដូចគេបិទ
គ្រលួចក្នុងចិត្រត្រូវគ្នាមាត់
ដំណើរទំនងពីរោះក្អាត់
ចេះស្ទាត់ទាំងច្រៀងទាំងផ្លុំប៉ី ។

២១៤-ច្រៀងថាស្រណោះខ្យល់រំភើយ
បក់មករហើយផ្អកប្អូនស្រី
ឥឡូវអម្ចាស់លើសិរីសី
ទ្រង់ប្រោសប្រណីយកបងបាន ។

២១៥-ម្លេះសមប្អូនមាសមិត្រស្នេហា
ជាទុក្ខខ្លោចផ្សាពុំស្រាកស្រាន្ត
ចាំបែងចាំបក់ស្ទាត់ទីឋាន
ធ្វើម្តេចឱ្យបានយល់មុខគ្នា ។

២១៦-ស្តេចឮឯកច្រៀងពីរោះក្អាត់
មានបន្ទូលថ្វាត់នឹងឧកញ៉ា
ស្រីទិព្វនេត្រៗ ទិព្វជា
តាំងឯកឱ្យជាម៉ឺនភីរម្យ ។

២១៧-សម្រួចខាងច្រៀងជាសម្រេច
ចៅពេជ្រឱ្យជាម៉ឺនឧត្តម
ប្រទានយសសក្តិឱ្យជាធំ
បើកទាំងបៀវត្សរ៍ឱ្យរាល់ខែ ។

២១៨-ឯអស់ខុនណាងនាងអ្នកក្នុង
យល់អង្គអ្នកឯកប្លែកជាងគេ
ស័ព្ទសូរឯកច្រៀងសៀងល្ងើយល្ងេរ
សឹងតែស្រឡាញ់ពេញស្នេហា ។

២១៩-រួចស្រេចស្តេចចូលព្រះបន្ទំ
ឯកថ្វាយបង្គំសូមក្រាបលា
ត្រឡប់វិលមកឋានគ្រឹហា
ឡើងគាល់ក្សត្រាជាប្រក្រតី ។

២២០-ឬឯបណ្ដាអ្នកក្នុងវាំង អស់ទាំងនាម៉ឺនមុខមន្ត្រី
ស្រឡាញ់ឯកពេជ្រចៀងផ្ដុំប៉ី ឲ្យល្បីកេរ្ដិ៍ឈ្មោះព្រោះក្សត្រា ។
២២១-កាលនោះឯអង្គព្រះមហាក្សត្រ មានបន្ទូលផ្ដាំនឹងឧកញ៉ា
ចាងហ្វាងជ័យឆាប់ប្រញាប់ការ ឱ្យតែងឱង្ការចេញទៅកែន ។
២២២-ទៅរកព្រះម្នាងស្រុកក្រៅ មានរូបល្អញល្អៅល្អមែនទែន
រើសរកអាជ្ញាឱ្យរៃកែ្ន អាជ្ញាផងកែនគ្នាចេញទៅ ។
២២៣-ដើររកគ្រប់ខែត្រគ្រប់ភូមិឋាន ទើបបានឃើញទារល្អស្រងៅ
ឃើញទាំងទ្រង់ទ្រាយឆើតឆោមឆ្លៅ មើលទៅហាក់ដូចព្រះចន្ទ្រា ។
២២៤-គន់សក់ៗសោតខ្មៅជុកជិត វង់ភ្នែកដូចកូនម្រឹគា
ថ្ពាល់ពេញប៉ផូរផង់ផាត់ណា រិមមាត់ជិតស្លាស្រស់ប៉ប្រៃ ។
២២៥-ល្អគ្រប់មិនមានទាស់ត្រង់ណា អាជ្ញានារនាំមកឆាប់ក្រៃ
ឡើងជូនឧកញ៉ាវាំងវៀងជ័យ ពួកស្រីជំទាវនាំចូលថ្វាយ ។
២២៦-ព្រះបាទរាមាជាចមក្សត្រ យល់រូបស្រីរ័ត្នឆើតឆោមឆាយ
មានព្រះអំណរអររីករាយ ទារថ្វាយបង្គំក្រួញក្រាបនៅ ។
២២៧-លុះថ្ងៃរសៀលទន់ត្រជាក់ ម៉ឺនឯកម៉ឺនពេជ្រនាំគ្នាទៅ
ចៀងថ្វាយសម្ដេចព្រះចមចៅ ក្រឡេកមើលទៅឃើញទារជាក់ ។
២២៨-រន្ធត់ស្លុតស្លាំងគាំងស្មារតី ហេតុម្ដេចស្រីថ្លៃមាសវរលក្ខណ
ចូលមកនៅក្នុងព្រះដំណាក់ រីស្រីនាងស្ន័គ្រមកតាមបង ។
២២៩-នាងទារមៀងមើលឃើញម៉ឺនឯក ក្នុងទ្រូងស្ទើរបែកភក្ត្រសៅហ្មង
ពុំហ៊ានសាកសួរអស់អ្នកផង ក្រែងកើតផ្លាំផ្លងដល់អាត្មា ។
២៣០-ម៉ឺនឯកស្រែកចៀងទៀងទូលទៅ សូមទានព្រះចៅទ្រង់មេត្តា
សម្លាប់ទាល់ស្លាប់ទុកគង់ជា ខ្ញុំព្រះបាទាតទៅមុខ ។
២៣១-ដ្បិតនាងទារនេះជាសង្សារ ខ្ញុំព្រះករុណានៅឯស្រុក
ឥឡូវនេះស្រាប់តែឃើញមុខ យាងមានអ្នកស្រុកនាំមកថ្វាយ ។
២៣២-ស្ដេចស្ដាប់ឯកចៀងហើយសូមទោស - ទ្រង់បន្ទូលថានៃទារអើយ
ម៉ឺនឯកថាឯងជាសហាយ របស់គេនៅនាយមែនឬទេ

២៣៣- នាងទាវលើកករថ្វាយបង្គំ ទាំងទាល់ថាខ្ញុំម្ចាស់តាមតែ
ព្រះទ័យប្រោសប្រាណឱ្យគង់គេរ សហាយមែនតែយូរហើយណា ។
២៣៤- នាងទាវនឹងទូល (ស្តេច) ឱ្យអស់ ខ្លាចស្តេចពុំប្រោសយកទោសា
បញ្ចៀងបន្តិចឱ្យជ្រាបការ បើទ្រង់មេត្តាសឹមស្នើទៀត ។
២៣៥- ស្តេចទ្រង់ព្រះស្រួលបន្ទូលរៃ ចិត្រអញនេះនៃពុំជ្រៀតបៀត
ឱ្យឯកនឹងទាវយកគ្នាទៀត អញរៀបឱ្យឯកថ្វាយបង្គំ ។
២៣៦- អញមើលរូបរាងនាងទាវនេះ ល្អអុយល្អម្ល៉េះគួរសក្តិសម
គិតនឹងលើកឡើងឱ្យជាធំ យុនចក្ខុបទុមសម្រាប់ត្រី ។
២៣៧- ឥឡូវទាវជាសង្សារឯក ហើយចុះអញលែងបេតី
ស្មារលាកុំឱ្យមានទោសភ័យ ពីជាតិនេះក្តីតទៅមុខ ។
២៣៨- ម៉ឺនឯកម៉ឺនពេជ្រនឹងទាវណា នៅជាមួយគ្នាបានសាន្តសុខ
មានខ្ញុំកំដរប្រើស្រណុក ឥតទុក្ខដល់ពេលឡើងច្រៀងថ្វាយ ។
២៣៩- ថ្លែងឯនាងទាវជាភរិយា ថ្ងៃនោះជាកាលពុំសប្បាយ
ភ្ញកនឹករឮកទៅដល់ម្តាយ ក្នុងទ្រូងស្ទើរធ្លាយសោកសៅហ្មង ។
២៤០- ម៉ឺនឯកយល់នាងទាវអផ្សុក ដឹងជាកើតទុក្ខបីត្រកង
ថើបហើយអង្អែលសួរទំនង ហេតុម្តេចប្អូនបងមិនសប្បាយ ។
២៤១- នាងទាវឃើញប្តីថ្នមស្នេហា ប្រាប់ថាខ្ញុំនឹករឮកម្តាយ
ម្ល៉េះគាត់ពីបាកនៅឯនាយ អត់ឃ្លានក្រងាយគ្មាននរណា ។
២៤២- សូមអ្នកអាណិតបើកប្អូនទៅ យូរណាស់ដេកផ្លូវប្រាំទិវា
ឱ្យឃើញមុខម្តាយម្តងទៅវ៉ា ម្ល៉េះគាត់ជរាចាស់ម្តេចទៅ ។
២៤៣- ម៉ឺនឯកលោមហើយអង្វរថា ប្អូនស្ងួនសង្សារកុំសោកសៅ
បើប្អូនរឮកម្តាយសឹមប្រើបាវ ឱ្យទៅសួរគាត់ក៏បានដែរ ។
២៤៤- នាងចង់ទៅថ្វីឱ្យព្រួយប្រាណ ស្រុកឆ្ងាយហើយមានឆ្លងទន្លេ
ក្រពើឆ្លាមមករហែលលលេ វាឃើញទូកគេដេញត្របាក់ ។
២៤៥- ប្អូនអើយបងគិតថប់ច្រើនយ៉ាង ឯចិត្រម្តាយនាងគាត់ស្មោះស្ម័គ្រ
ស្រឡាញ់អាង្គួនវាមានប្រាក់ ចិត្រប្អូនវរលក្ខណ៍ក៏ស្ម័គ្រផង ។

២៨៦-ប្អូនកុំទៅពៅពន្លក បារមកគង់តែវាប្រាប់បង
ហើយដឹងដំណឹងដោយទំនង កុំប្អូនទង្វងនាងព្រួយប្រាណ ។
២៨៧-នាងទាវបានឮពាក្យប្ដីយាត់ រន្ធត់ស្លុតចិត្តរិតរំខាន
ហេតុតែកម្មនាងនឹងឱ្យមាន ទុក្ខទោសដល់ប្រាណស្លាប់អាត្មា ។
២៨៨-ប្រះប្រាណលើខ្នើយហើយសោកសៅ វិយោគទួញយំក្រំឈឺផ្សា
បាយទឹកពុំនឹកនឹងភោក្ដា ស្ដាំងស្ដមអាត្មាធ្វេសវិញ្ញាណ ។
២៨៩-ម៉ឺនឯកឃើញទាវដូច្នេះ ពីគ្រោះទៅឃើញយាត់ពុំបាន
បែរទៅត្រកងប្អូនកល្យាណ បើកហើយនាងបានក្សាន្តទុក្ខា ។
២៩០-នាងទាវឡើងគាល់ព្រះមហាក្សត្រ ក្រាបទូលដោយចិត្តចង់ក្រាបលា
ទៅខែត្រត្បូងឃ្មុំសួរមាតា សូមទ្រង់ករុណាប្រោសប្រណី ។
២៩១-ស្ដេចបើកហើយទ្រង់ផ្ដាំថា ឯកទាវម្ដេចម្ដាឆាប់វិលរៃ
កុំនៅបង្អង់ឱ្យយូរថ្ងៃ នាងទាវអរក្រៃបង្គំលា ។
២៩២-មកដល់ផ្ទះហើយនាងទាវប្រាប់ បាវឱ្យប្រញាប់រៀបទូកក្ដារ
អង្ករប្រហុកត្រីងៀតប្រា ដាក់ទៅបង្ការស៊ីតាមផ្លូវ ។
២៩៣-រៀបស្រេចនាងទាវចរចុះទូក ចិន្ដាផ្អើលផ្អូកសោកហ្មងសៅ
ព្រោះខ្លួនបែរបែកពីឯកទៅ សែនក្ដៅក្នុងម្នោទោមនស្សា ។
២៩៤-ចេញឆ្លងកាត់ទៅចុងកោះចិន ដើងថែរសឹងបិនប្រណាំងគ្នា
នាងនឹកដល់ឯកជាសង្សារ ឱ្យវាស្មើរបែកសញ្ញែកចេញ ។
២៩៥-មើលកោះកោងកៀនជ្រៅសន្លឹម មេឃមីរទូទឹមរីងម្នោម្នេញ
ឃើញអស់ចាមជ្វាពាក់មងពេញ នាមអួនសំណាញ់ម៉ាញ់ថៃវ៉ា ។
២៩៦-មកដល់ដូនស្ដើងពាក់ព្រ័ត្រហើយ ជំនោររំភើយរែងរងា
ឯត្រើយខាងលិចលេចភូមិពញា ឮលោកតែងថាស្វាសូមទាន ។
២៩៧-មកដល់ភូមិត្រស់ឃើញព្រៃកញ្ចៀ មើលទៅផ្សារចិនដាក់វាល់វាន
លក់ដូរទំនិញអ្វីសឹងមាន ជជែកគ្នាសាន្តទូកត្រៀបត្រា ។
២៩៨-ឯត្រើយខាងកើតព្រៃកត្រសេក ក្រឡេកមើលទៅផ្ទះលាំងការ
ឯត្រើយខាងលិចសុទ្ធតែជ្វា ភូមិនោះគេថាច្រាំងចម្រេះ ។

២៥៩-ខំប្រឹងថែរកាត់ដល់ឫស្សីកែរ   អ្នកថែរត្អូញថាវាអោយចង្កេះ
នាងឃើញភ្នំពេញទ្រូងស្មើរប្រេះ   ប្រើឱ្យវាតរេះចូលលេងផ្សារ ។
២៦០-ចូលមកស្រេចហើយហៅមេនោ   ហងបើកហិបយកប្រាក់មកវ៉ា
អញឡើងទៅមើលទិញទ្រព្យា   ទេសឯកទេសផ្កាទៅផ្ញើម្ដាយ ។
២៦១-ឯអស់កំលោះអ្នកលេងផ្សារ   យល់ឫកឆាយាទារ់ឆើតឆាយ
រជោររដើបស្រើបរាល់កាយ   តាមមើលពីឆ្ងាយកើតស្នេហា ។
២៦២-អ្នកខ្លះសួរគ្នាថានាងនេះ   ល្អម្ល៉េះតើមកពីស្រុកណា
ជាស្រីអ្នកស្រែឫថំការ   បើម្ល៉េះទៅវ៉ាល្មមស៊ូស្លាប់ ។
២៦៣-ប្រសិននាងនេះបានមកអញ   ទោះក្រម្ដេចមិញនឹងរងរ៉ាប់
តាំងទុកក្នុងផ្ទះឱ្យស៊ីស្រាប់   ធានានឹងផ្គាប់ឱ្យដល់យ៉ាង ។
២៦៤-ខ្លះធ្វើជាស្និទ្ធឈរជិតទារ់   សួរទៅថានែអ្នកមានរាង
នាងទារ់គេសួរធ្វើហេងហាង   ស្គាល់យ៉ាងគេចង់មិនស្សិតស្ដី ។
២៦៥-អ្នកខ្លះប្រឹងមើលស្រឡាំងកាំង   ភ្លេចភ្លាំងរន្ធត់ស្លុតស្មារតី
ខ្លះប្លែកឈរវែកនៅរានត្រី   ហាលថ្ងៃបែកញើសមិនដឹងខ្លួន ។
២៦៦-នាងទារ់ទិញខៀនប្រាំកាឡី   ព្រែលាំងទាំងគីសំពត់ទ្ធនៃយកទៅផង[232]
គ្រាន់និងចែកឱ្យអស់បងប្អូន   ទេសឯកនឹងជូនជាបញ្ញើ ។
២៦៧-រួចហើយនាងចរចុះចេញទូក   អ្នកផ្សារតាមភ្លូកមើលពីលើ
ចេញទូកចែរលឿនលើសសត្វហើរ   កាត់ឆ្លងទៅលើជ្រួយចង្វា ។
២៦៨-ក្រឡេកមើលឃើញកោះខ្សាច់   កណ្ដាលបន្ដិចលេចកោះស្នា
ដល់ភូមិកៀនឃ្លាំងឈប់ស៊ីស្លា   ពុំបានពណ៌នារាប់កោះ ។
២៦៩-កាលម៉ឺនឯកមករាប់រួចហើយ   ពុំមានសល់ឡើយដោយចន្លោះ
រាប់ស្រុករាប់ភូមិតាមដោយកោះ   បណ្ដោយចុះមកបានដល់អាយ ។
២៧០-នាងទារ់ឱ្យស្រូតទាំងថ្ងៃយប់   មិនឱ្យឈរឈប់រឭកម្ដាយ
មកដល់កំពង់ឡើងប្រញាយ   ប្រើឱ្យដាំបាយស៊ីរាល់គ្នា ។
២៧១-នាងទារ់ឡើងទៅឃើញមុខម្ដាយ   ត្រេកអររីករាយអស់ទុក្ខា

[232]Ce vers a quatre syllabes de trop.

បងប្អូនជិតឆ្ងាយមកវាល់គ្នា   ដោយសារនាងមកពីស្រុកឆ្ងាយ ។
២៧២-នាងយកខៀនមកស្រាយចែកជូន   ដោយបងដោយប្អូនពុំគិតស្តាយ
អ្នកខ្លះទៅរកដណ្តាំបាយ   ស្ងោរមាន់សែនថ្វាយអស់ចាស់ទុំ ។
២៧៣-នាងនៅយូរទៅសុខសប្បាយ   ប្តីឯម្តាយទារគិតសុខដុម
ទៅប្រាប់អរជូនឱ្យរៀបចំ   លើកផ្កាស្លាធំស្រេចតែម្តង ។
២៧៤-ក្សិណនោះឯនាងទារបានដឹង   ដោយនូវដំណឹងការទំនង
នាងគិតបារម្ភពេកកន្លង   ញាប់ញ័រអស់អង្គស្ទើរមរណា ។
២៧៥-នាងហែកចេសមកផ្គូផ្គង   គិតតែម្នាក់ឯងក្នុងប្រាថ្នា
មិនឱ្យអ្នកផងគេដឹងការ   ធ្វើជាអក្ខរាដាក់ក្នុងថង់ ។
២៧៦-សម្នាតែងជាសំនួរមក   ប្រុសថ្លៃពន្លកនៅក្នុងក្រុង
ក្រែងមានរោគផងបៀតបិន្ទា   ឬមួយអ្នកជាសុខសាន្តទេ ។
២៧៧-ដ្បិទប្អូនឯនាយតែងគិតនឹក   អាល័យរឮកសព្វថ្ងៃខែ
បានទៅយល់មុខអ្នកឪម៉ែ   បានល្ហែសប្បាយទុក្ខវាល់គ្នា ។
២៧៨-ប៉ុន្តែខ្លួនប្អូនមានទុក្ខធំ   ដូចភ្នំរលំលើឱរា
ដ្បិតតែអ្នកម៉ែគាត់មោហា   លោភដោយទ្រព្យាពុំគិតស្លាប់ ។
២៧៩-គាត់ឱ្យដំណឹងទៅអរជូន   ឱ្យយកអាង្គនមកផ្គូផ្គាប់
ផ្សំខ្ញុំរៀបការជាប្រញាប់   ឯប្អូនសូរស្លាប់ទៅក៏ជា ។
២៨០-បើអ្នកអាសូរប្អូនបណ្តូល   ឱ្យឡើងក្រាបទូលព្រះរាជា
សូមព្រះបន្ទូលទៅម្នីម្នា   កុំឱ្យរៀបការនោះទើបបាន ។
២៨១-ហើយស្រេចរេចដាក់ក្នុងថង់ស្លា   បារីមូរផ្លង់អស់ពីប្រាណ
ពីព្រោះនាងទារចង់ឱ្យបាន   ប្តីមកយកនាងទៅស្រុកវិញ ។
២៨២-នាងប្រើអាមាសនិងអាហង្ស   ចូរអាយកថង់របស់អញ
ទៅជូនម៉ឺនឯកគូសម្លាញ់   ថាអញឱ្យយកមកជម្រាបជូន ។
២៨៣-អាទៅរូតរះទាំងថ្ងៃយប់   កុំអាឈរឈប់ឱ្យមាំមួន
កុំធ្វេសប្រហែសការលើខ្លួន   ដល់ថ្ងៃយប់ជូនកុំឱ្យខាន ។
២៨៤-អាមាសនិងអាហង្សបានថង់ប៉ាក់   ពីរនាក់ក្រវាត់គាតប្រុងប្រាណ

ហើយយកអង្គរច្រកទៃបាន អាទាំងពីរប្រាណចរយាត្រា ។
២៨៥-កម្លាំងវាដើរលឿនលើសខ្យល់ មួយថ្ងៃបានដល់ជ្រោយចង្វា
ឆ្លងមកសំណាក់វត្តលង្កា ព្រឹកឡើងសូមលាលោកចរចេញ ។
២៨៦-ពេលបាយបានដល់ស្រុកឧដុង្គ អាមាសយកថង់នោះឯងមិញ
ជូនទៅម៉ឺនឯកស្រាយថង់ចេញ ឃើញស្លាបារីពេញមានចិត្រអរ ។
២៨៧-ហើយឃើញសំនួរពីប្អូនស្រី មើលដឹងសេចក្តីដូចត្រូវសរ
ឈឺឆៀបហាក់ហៀបដូចនឹងមរណ៍ ដាស់ម៉ឺនពេជ្រក្រោកឡើងទៅគាល់ ។
២៨៨-អធ្រាត្រស្ងាត់ច្រៀបដាស់ទំ សន្សើមបំព្រាំស្តេចផ្ទំស្កល់
ម៉ឺនឯកម៉ឺនពេជ្រឡើងទៅគាល់ ពុំគិតពីភាល់ត្រង់ក្តីស្លាប់ ។
២៨៩-ម៉ឺនពេជ្រផ្លុំប៉ីម៉ឺនឯកច្រៀង សូរស័ព្ទពីរោះរម្យចំណាប់
អស់អ្នករឮកឡើងប្រឹងស្តាប់ ម៉ឺនឯករាយរៀបទំនុកថា ។
២៩០-ស្រណោះខ្លួនធ្លាប់នៅជាខ្ញុំ ធ្លាប់ផ្លុំប៉ីច្រៀងថ្វាយរាជា
ធ្លាប់គាល់ធ្លាប់ឃើញព្រះភក្ត្រា ឥឡូវសមឃ្លាតឃ្លាទៅឆ្ងាយ ។
២៩១-ពីថ្ងៃនេះហើយនឹងគ្មានសុខ តែទុក្ខលើសដើមថ្លើមស្ទើរធ្លាយ
នេះគឺកម្មព្រេងមកពីនាយ នឹងថ្វាយបង្គំសូមក្រាបលា ។
២៩២-ស្តេចតើនចាកពីព្រះបន្ទំ ស្តាប់សូរប៉ីផ្លុំទ្រង់សង្កា
ស្តេចបែរទៅបើកព្រះកៅរតា[233] មានព្រះឱង្ការសួរឆាប់ខ្មី ។
២៩៣-ម៉ឺនឯកបង្គំក្រាបទូលថា នាងទាវស្នេហាជាខ្ញុំស្រី
មានជាសំនួរក្នុងថង់ថ្មី ឯក្នុងសេចក្តីកើតសៅហ្មង ។
២៩៤-អានថានាងទាវសូមសួរមក ប្រុសថ្លៃពន្លកនៅក្នុងក្រុង
ក្រែងមានរោគាបៀតបៀនអង្គ ឬមួយអ្នកបងសុខជាទេ ។
២៩៥-ប្អូននៅឯនាយតែងគិតនឹក អាល័យរឮកសព្វថ្ងៃខែ
បានទៅយល់មុខអ្នកឪម៉ែ ក៏សុខជាទេទាំងអស់គ្នា ។
២៩៦-ប៉ុន្តែខ្លួនប្អូនមានទុក្ខធំ ដូចភ្នំរលំលើឱរា

---

[233] ករតា(ក្បួនរាជសព្ទ, *Traité de vocabulaire royal*, Royaume du Cambodge, 1942, p. 39.

ព្រោះតែអ្នកម៉ែគាត់មោហា លោភដោយទ្រព្យាពុំតាមច្បាប់ ។
២៩៧-គាត់ឱ្យដំណើរទៅអរជូន ឱ្យយកអាង្គនមករណ្ដាប់
ផ្សំប្អូនរាប់រៀបការជាប្រញាប់ តែប្អូនស៊ូស្លាប់ទៅក៏ជា ។
២៩៨-បើអ្នកអាសូរប្អូនបន្ទូល ឱ្យឡើងក្រាបទូលព្រះរាជា
សុំព្រះបន្ទូលឆាប់ម្នីម្នា ឃាត់កុំឱ្យការនោះទើបបាន ។
២៩៩-ស្ដេចស្ដាប់សំនួរនាងទាវហើយ ក្សិណក្សត្រត្រាណត្រើយបន្ទូលថ្កាន
ទាវទៅជើងមុខម្ដេចរាហ៊ាន លើកស្លាបំពានពុំខ្លាចស្លាប់ ។
៣០០-ព្រោះតែម្ដាយទាវនិងអរជូន រាយកអាង្គនមកផ្គូផ្គាប់
មិនខ្លាចមុខអញពេញខុសច្បាប់ គួរកាប់ក្បាលដោតកុំប្រណី ។
៣០១-ហើយទ្រង់សរសេរព្រះឱង្ការ ប្រោះព្រះសង្ការឱ្យឆាប់ខ្មី
ប្រទានឱ្យឯកស្រេចហើយនៃ ដាក់លើសិរសីបង្គំលា ។
៣០២-ឱ្យហៅអស់ពួកស៊ីផាយ ប្រញាប់ប្រញាយរៀបទូកក្ដារ
អ្នកខ្លះយកថែវយកច្រវា អង្ករម្លូស្លាឱ្យមានគ្រប់ ។
៣០៣-រួចស្រេចម៉ឺនឯកចុះនាវា ស្រាយពួរម្នីម្នាចេញទាំងយប់
ស្រូតរូតមិនបានឱ្យឈរឈប់ បីយប់បានដល់ខែត្រត្បូងឃ្មុំ ។
៣០៤-ចូលបៀតចាប់ចតនៅកំពង់ ហៅពាមមាត់ខ្នុងទូកចតជុំ
ដណ្ដាំបាយទឹកស៊ីរងុំ ស៊ីឆ្អែតប្រជុំគ្នាឡើងគោក ។
៣០៥-ឯកទៀងទួញថាឱស្ងួនភ្ងារ បងមើលអស់គ្នាឥតទុក្ខសោក
កម្មអ្វីមកឱ្យបងស្ដាំងស្ដម គឺពៀរបងមកពីបូរាណ ។
៣០៦-ឡើងដល់ត្បូងឃ្មុំស្រុកជុំ ស្រុកនោះធារធំសម្បូរបាន
លេចរាលចូលព្រៃស្ងាត់ស្មសាន រសៀលទើបបានដល់ផ្ទះម្ដាយ ។
៣០៧-ក្សិណនោះឯម្ដាយបានយង់យល់ ម៉ឺនឯកមកដល់បានសប្បាយ
អស់ញាតិសន្ដាននៅជិតឆ្ងាយ រត់មកប្រញាយសាកសួរគ្នា ។
៣០៨-រីឯម៉ឺនឯកឡើងលើផ្ទះ លើកដៃសំពះឱនសិរសា
ជម្រាបសូមសួរអ្នកមាតា នាងទាវគេការថ្ងៃណាហើយ ។
៣០៩-កាលនោះម្ដាយឯកឆ្លើយតបថា ហៃកូនពុំងាមាសម្ដាយអើយ

គេនាំខាន់ស្លាព្រឹកនេះហើយ កូនអើយគេហៅម្តាយដែរ ។
៣១០-ប៉ុន្តែខ្លួនម្តាយមិនចង់ទៅ អញប្រើឳ្យឯងគាត់ទៅហោង
ដោយផ្លូវក៏ឆ្ងាយក្រៃកន្លង អញចាស់ឈឺខ្នងមិនចង់ទៅ ។
៣១១-ម៉ឺនឯកអង្វរទៅមាតា អ្នកកុំយាត្រាឱ្យហ្មងសៅ
ផ្លូវឆ្ងាយហើយសោតសឹងតែក្តៅ ឱ្យខ្ញុំបាទទៅចងដៃទារ ។
៣១២-ឯម្តាយបានឮពាក្យកូនឃាត់ ឆ្លើយថាតាមចិត្រអ្នកមាសថ្លៃ
ម៉ឺនឯកហៅពេជ្រឱ្យយកប៉ី ព្រះបន្ទូលក្សត្រថ្លៃជាប់នឹងខ្លួន ។
៣១៣-នេះនឹងស្រដីឯឧកញ៉ា អរជូនម្នីម្នារៀបការកូន
ជុំញាតិសន្តានជួបបងប្អូន រៀបសែងជញ្ជូនអស់មាន់ទា ។
៣១៤-អ្នកខ្លះសែងជ្រូកខ្លះសែងក្តាន់ ជារយជាពាន់មកត្រៀបត្រា
សាច់គោក្របីត្រីញាំភ្លា អ្នកខ្លះចេះសារដោយទឹកខ្មេះ ។
៣១៥-អ្នកខ្លះសែងល្មេចទាំងទន្សាយ អណ្តើកកន្ធាយមកច្រឡេះ
ហើយយកអន្ទង់ញាំទឹកខ្មេះ បោចបេះបន្លំផ្សំនឹងបាយ ។
៣១៦-ជញ្ជូនរណ្តាប់ស្រេចមកការ ប្រដាប់ប្រដានំទាំងឡាយ
កន្ត្រំកង់ខ្សៀនទៀនផ្លែអាយ នំរំងអន្លាយនំបញ្ចុក ។
៣១៧-នំត្រៀបអន្សមនំគមលត នំខ្ទីនំត្នោតនំពងក្អុក
កន្សោមចាបស៊ីឆ្អាបមាននំក្រុក នំជាលម្សៅបុកត្រចៀកពួង ។
៣១៨-នំក្រៀបនំថ្មនំរពៅ នំចេកស៊ីទៅយ៉ាងនំកង
នំក្រូចបង់ខ្លាញ់ឆ្ងាញ់កន្លង កូនដើរស្ពាបខ្នងថារុយទំ ។
៣១៩-រីឯនំចិនឈ្មោះការចន្ទ ផ្គុំក្លិនម្លើនៗនំអាបធំ
តារគួយតែមួយដាក់បន្លំ នំពាម្ញូលត្លុំកាឡោរជី ។
៣២០-ឯនំអន្សមតាម៉ាចាំង គេដាក់ក្នុងឆ្នាំងហៅនំអ៊ី
កៅច័ន្ទមីសួផ្អែមគ្រាន់ស៊ី នំតារគួយទីនិងនំជ្រៅ ។
៣២១-ហើយមាននំយួនឱ្យគ្រប់យ៉ាង បាញ់ត្រាងបាញ់ស៊ុងបាញ់ហូរកួរ
បាញ់ស៊ុងបាញ់ហយបាញ់អ៊ិចតា បាញ់បោរពីសាបាញ់អើកផង ។
៣២២-បន្លែស្រុកចិនទិញឱ្យគ្រប់ មីសួតាំងហុនផ្កាចេកហោង

បួចកាក់ឡៅហារគួយ ទារផង ប្លែកត្រីបង្កងឈ្លើងសមុទ្រ ។
៣២៣-បន្លែស្រស់ឃើងស្លក្តៅៗ ត្រឡាចរពៅឃ្លោកក្រញូក
ត្រសក់ទ្រើងខ្ញីភ្លើងត្រប់កំបុត មួយរយមុខសុទ្ធតែបន្លែ ។
៣២៤-ចុងភៅស្លស្រេចរៀបដាក់ថាស ជញ្ជូនរទាសដាក់បង្ហែ
ហៅភ្ញៀវមកជុំហើយផឹកប៉ែ ជជែកគ្នាអែរលើត្រីហា ។
៣២៥-ហើយលេងភ្លេងភ្លាត់តូរ្យតន្ត្រី វាយស្គរផ្លុំប៉ីបង្អកស្រា
ស្រីងស្រែកច្រៀងធ្វើឡោរឡារ ការនេះណាចងដៃងួនទារ ។
៣២៦-អស់ញាតិសន្តានមកជួបជុំ ពីសារងុំសើចខ្ទាកខ្ទេវ
ស្រីងប្រឹងស្រែក(ហៅ)កញ្ជ្រៀវ ចងដៃងួនទាររាងផ្លែឈើ ។
៣២៧-ម៉ឺនឯកម៉ឺនព្រេជឡើងទៅដល់ គេហៅរចល់ឱ្យទៅលើ
ផឹកស៊ីសប្បាយពុំមានស្ទើរ អាងជាបំរើស្តេចមេត្តា ។
៣២៨-ម៉ឺនឯកចងដៃប្រាក់ប្រាំតម្លឹង ឱ្យនាងទារដឹងក្នុងប្រាថ្នា
នាងទារយល់ឯកគូស្នេហា ក្នុងទ្រូងអួលផ្សាស្ទើរនឹងធ្លាយ ។
៣២៩-ពុំហ៊ាននឹងហាចេញស្រដី ដ្បិតខ្លួនជាស្រីគន់គិតកាយ
ហើយខ្លាចអរជូនអាពុកម្តាយ កាត់ចិត្តពុំស្តាយជីវិតស្លាប់ ។
៣៣០-នាងផាត់វាំងននចេញមកក្រៅ ហៅទៅម៉ឺនឯកប្រុសចំណាប់
អ្នកច្រៀងមួយមាត់ឱ្យប្អូនស្តាប់ អ្នកប្រុសចំណាប់ប្រាសគ្នាហើយ ។
៣៣១-ឬឯម៉ឺនឯកឃើញភរិយា ចេញមកដង(ស្រា)ដូច្នោះហើយ
ប្រឹងបែរឱ្យបៀតជិតបង្កើយ ពុំគិតខ្លាចឡើយផឹកលើដៃ ។
៣៣២-ពុំមានគិតខ្លាចមុខនរណា រួចហើយនាងវារចូលវិលវៃ
ឯកច្រៀងបញ្ចៀងឱ្យច្រើនក្រៃ ពុំខ្លាចសេចក្តីដែលមរណា ។
៣៣៣-គ្រានោះអរជូនបានស្តាប់ជាក់ ខឹងដូចគេញាក់អស់អង្គា
ហើយសួរថាវាមកពីណា ក៏ហានមកថាសង្សារឯង ។
៣៣៤-កំពុងគេរៀបការសួស្តី វាមកស្រដីលែងជាល្បែង
ស្រីងស្រាស្រែកច្រៀងក្តែងៗ អាដែងនេះពេញជាអ្នកកាច ។
៣៣៥-រើយអស់ទាហាននៅក្រៅរបង ចូលមកចាប់ចងអាកំណាច

នាំទៅសម្លាប់វាកុំខ្លាច កាប់វាឱ្យក្អែកត្មាតវាស៊ី ។
៣៣៦-អស់ទាំងបាវព្រាវវាបានស្តាប់ នាំគ្នាប្រញាប់ចាប់ញូកញី
ខ្លះថងខ្លះធាក់ធ្លាក់ទៅដី ប្រុសស្រីផ្អើលឆោពកូនចៅ ។
៣៣៧-ហេតុតែកម្មឯកមកពីព្រេង រង្វេងឱង្ការព្រះចមចៅ
លាក់ក្នុងចង្កេះពុំឱ្យទៅ ដោយសេចក្តីក្តៅភ្លេចវិញ្ញាណ ។
៣៣៨-ខំស្រែកច្រៀងហៅទៅទាវថា ហៃកែវស្នេហាមាសកល្យាណ
គេចងគេចាក់មុតសុសប្រាណ ម៉្លេះហើយស្រីគ្មានអាសូរបង ។
៣៣៩-ខំស្រែកច្រៀងទៀតថាទាវអើយ គេចាក់ត្រូវហើយកណ្តាលខ្នង
ឈាមហូរដាបអាវប្រាំជាន់ផង ម៉្លេះហើយសមបងឃ្លាតប្អូនស្រី ។
៣៤០-ទាវអើយនាងនៅឯក្រោយបង កុំឱ្យមានហ្មងនឹងប្តីសី
ចិត្តបងកំពុងតែបេតី បងសូមលាស្រីទៅស្លាប់ហើយ ។
៣៤១-ឯខ្ញុំអាងួនវាកន្ត្រាក់ ឈាមហូរស្រោក់ពុំក្រែងឡើយ
ដល់ពោធិ៍ទង្គុំព្រៃល្វេងល្វើយ ឯកថាវីយើយកុំអាលកាប់ ។
៣៤២-ឯងទៅយកពូកខ្នើយព្រៃព្រាំ របស់ដែលដៃទាវប្រដាប់
ឯខ្ញុំអាងួនរត់ឆាប់ៗ ទៅយកក្រាលស្រេចឱ្យឯកដេក ។
៣៤៣-ឯកឡើង(លើ)ពូកផ្ទេចនេត្រា វាងាដាវលើកក៏សផ្លេក
ហើយកាប់ដាច់កស្លាប់ទៅទាំងដេក ចោលខ្មោចម៉ឺនឯកកណ្តាលព្រៃ ។
៣៤៤-ឯអស់ទាហានវិលក្រឡាប់ មកប្រាប់អរជូនតាមសេចក្តី
ថាយើងកាប់វាចោលហាលថ្ងៃ ហើយយើងវិលវៃមកម្ទីម្ទ ។
៣៤៥-រីឯនាងទាវឮដំណឹង បានដឹងជាប្តីក្ស័យជន្មា
វន្ទត់ស្លុតស្លាំងគាំងកាយា គឺមោះធ្វើហាក់(ដូច)គួរក្សាន្ត ។
៣៤៦-ហើយស្តីស្រាក់ស្រួលនឹងមេបា មិនឱ្យអាងួនវាដឹងដាន
ដេរថាអាប្រេតចៅតិរច្ឆាន វាហានថាខ្ញុំជាសង្សារ ។
៣៤៧-សមតែទៅកាត់អណ្តាតចេញ ដេះធ្មេញ(វា)កុំឱ្យធ្លាប់ថា
ចៅងួនឃើញទាវខឹងដូច្នេះណា ពុំគិតសង្កាក្នុងហទ័យ ។
៣៤៨-លុះថ្ងៃទន់ទាបទៅទាវហៅមេនោ មកហើយនៃប្រាប់មេនោថា

អញលានាងទៅក្ស័យជន្មា
៣៤៩- មេនោព្វហើយយំថាទៅ
ឥឡូវអ្នកនឹងទៅស្ថានឆ្ងាយ
៣៥០- អ្នកស្លាប់ខ្ញុំក៏ទៅស្លាប់ផង
ខ្ញុំទៅស្លាប់ផងជាមួយគ្នា
៣៥១- នាងនាំមេនោចេញទ្វារក្រោយ
ឃើញក្មេងអ្នកស្រុកឃ្វាលក្របី
៣៥២- បងឱ្យចិញ្ចៀនមាសត្បូងមួយ
បើឯងទៅដល់ផ្ទះគេការ
៣៥៣- ឱលោកចាស់ទុំលោកសប្បាយ
ពុំដឹងជាទារដែលកើតទុក្ខ
៣៥៤- អាល័យតែផឹកស្រាស្រវឹង
ម៉ឺនឯកនាងទារមេនោណា
៣៥៥- នាងផ្តាំក្មេងៗស្រេចហើយណា
ទឹកភ្នែកហូរល្វែងតែងរំពៃ
៣៥៦- នាងឱបខ្មោចឯកហើយទួញយំ
នាងស្រាយព្រះបន្ទូលពីក្រមា
៣៥៧- ប្អូនសុំលុងមួយខំធ្លាក់ឆ្អៀត
សុំតែផ្នូរមួយកុំឱ្យបែក
៣៥៨- ធ្លាប់នៅធ្លាប់នៃបសុខសប្បាយ
ឥឡូវម្តេចឡើយអ្នកប្រុសថ្លៃ
៣៥៩- នាងទៀងទួញគ្រប់ប្រការ
ទាញយកកាំបិតស្លាមកហើយ
៣៦០- មេនោឃើញទារស្លាប់ចោះណា

ហទ័យរង្វេងធ្វេសរាយមាយ ។
សង្ឃឹមអ្នកជាប៊ីដូចម្តាយ
ក្រងាយទៅមុខមាននរណា ។
បើនៅនឹងរងតែទុក្ខា
ទៅកើតជាតិណាព្រមទាំងបី ។
លបដើរបណ្តោយកាត់ក្នុងព្រៃ
ស្រីថ្លៃហៅក្មេងមកផ្តាំថា ។
ប្អូនជួយធុរៈបងតិចរ៉ា
ឯងច្រៀងឱ្យគ្នាមួយទំនុក ។
ផឹកស៊ីនិយាយគ្នាស្រណុក
ថ្ងៃក្រោយនឹងឆុកអស់ទាំងគ្នា ។
ពុំដឹងជាខ្លួននឹងមរណា
ស្លាប់គរជាមួយគ្នាកណ្តាលព្រៃ ។
ញ័រអស់កាយាចរឃ្លាឃ្លៃ[234]
ឃើញនៃខ្មោចឯកឧបេក្ខា ។
ចុកឈាមដាលដំអន់អួលផ្សា
ដាក់លើសិរសាអ្នកម៉ឺនឯក ។
ក្រែងរាចឆ្អៀតនឹងអ្នកពេក
អ្នកឯកម្តេចអ្នកមិនស្រដី ។
និយាយលួងលោមរួមបេតី
អ្នកស្ងៀមមិនស្តីកាន់ប្អូនឡើយ ។
សព្វដោយស្នេហាពុំត្រាស្បើយ
វិញ្ញាណល្ងេងល្ងើយអារកស្លាប់ ។
យកកាំបិតស្លាមកផ្គួផ្គាប់

---

[234]En khm mod. ឃ្លាតឃ្លៃ.

ផ្អៀងផ្អែកប្រះដេកខាងឯកស្រាប់ ហើយអារកស្លាប់ជាមួយគ្នា ។

៣៦១-ឬឯអស់ក្មេងដេញក្របី ទៅដល់ផ្ទះថ្មីកំពុងការ
ហើយវាស្រែកច្រៀងបញ្ចៀងថា តាមពាក្យប្តេជ្ញានាងទាវនៃ ។

៣៦២-ឯអស់ចាស់ទុំនៅលើផ្ទះ ឮក្មេងវាច្រៀងកើតសង្ស័យ
សួររកនាងទាវស្រីវ័ន្តថ្លៃ រចល់ទីទៃទាំងអស់គ្នា ។

៣៦៣-ឱ្យរកសព្វល្វែងពុំយល់ឡើយ ពុំឃើញហើយឱ្យបសួរថា
មិនជឿជានាងទៅមរណា ខ្លះវាទៅប្រាប់លោកអរជូន ។

៣៦៤-ថាបាត់នាងទាវពុំឃើញទេ មានតែលោកប្រើអ្នកម៉ឺនងួន
ឱ្យហៅសន្តានហៅបងប្អូន ឱ្យជូនទៅរកពោធិ៍ទង្គុំ ។

៣៦៥-ម៉ឺនងួនឮគេយកថាដូច្នេះ រំជួលក្នុងពោះទ្រហោយំ
ទួញថាឱមាសមិត្រឧត្តម បងខំអស់ប្រាក់មិនគិតស្តាយ ។

៣៦៦-នរណាបញ្ឆោតនាងស្រីពៅ យកទាវសម្លាប់ខ្លួនអន្តរាយ
អាណិតតែចិត្រប្អូនឆោមឆាយ ថ្ងៃមិញនិយាយប្រាប់បងទេ ។

៣៦៧-ហើយដើរទៅដល់ពោធិ៍ទង្គុំ ឃើញខ្មោចបីជុំស្លាប់បង្ហែ
ឃើញទាំងឱង្ការនោះនូវដៃ ម៉ឺនងួនយកតែព្រះឱង្ការ ។

៣៦៨-មកឱ្យអរជូនបានឃើញហើយ ក្នុងចិត្រពុំស្បើយកើតសង្កា
កាលមុនម្តេចឡើយវាមិនថា សមយើងវាល់គ្នានឹងកើតទុក្ខ ។

៣៦៩-ឬឯសន្តាននៅឆ្ងាយជិត រួតរត់ប្រញាប់ទៅដោយស្រុក
ខ្លះយករបស់ទៅលាក់ទុក ពួនជ្រកក្នុងគុកក្នុងគុហា ។

៣៧០-នេះនឹងស្រដីឯម៉ឺនពេជ្រ ឃើញគេចាប់ឯកទៅប្រហារ
ម៉ឺនពេជ្រភិតភ័យរត់ម្នីម្នា ឆ្លងកាត់បឹងប្រាមកដល់មាត់ឃ្មុំ ។

៣៧១-ចុះទូកហើយចែវទាំងថ្ងៃយប់ នឿយហត់ល្ហិតល្ហៃដល់កំពង់
លួងឡើងទាំងយប់ងងិតស្ងុង ចូលក្នុងវាំងវែងកំផែងឆ្ងាយ ។

៣៧២-ដើរម្នាក់ឯងកណ្តែងស្ងាត់ បាត់ឯកក្នុងទ្រូងស្ទើរនឹងធ្លាយ
ចូលដល់ដំណែលដែលច្រៀងថ្វាយ ឃើញតែអករ៍យាយដេកត្រៀបត្រា ។

៣៧៣-បាត់ឯម៉ឺនឯកពុំឃើញឡើយ កម្មអើយមករងតែងទុក្ខា

សែនក្តៅក្នុងមនោទោមនស្សា ស្រក់ទឹកនេត្រាហៀរហូរខ្លាយ ។
៣៧៤-ហើយទើបទាញយកប៉ីមកផ្លុំ ជាបទខ្ទងភ្នំនឹងគ្រោមនាយ
ដាស់ទំស្រងាត់ខ្យល់ផាត់ផាយ សន្សើមប្រស់ប្រាយដល់សេយ្យាសនា ។
៣៧៥-នាយយាមវាយគងចូលម៉ោងប្រាំ អស់អ្នកចំណាំភ្ញាក់រាល់គ្នា
រៀងខ្លួនរៀបក្លស់កម្រងផ្កា ថ្វាយមហាក្សត្រាប្រក្រតី ។
៣៧៦-ស្តេចឮសំឡេងប៉ីម៉ឺនពេជ្រ ពីរោះឮលេចក្នុងរាត្រី
ជ្រួតជ្រាបក្នុងដួងហឫទ័យ ព្រះចក្រីតើនចាកសន្ធិយា ។
៣៧៧-លប់លាងព្រះភក្ត្រថ្លៃស្រឡះ មានព្រះបន្ទូលសួរទៅថា
ឮតែប៉ីពេជ្រឯកទៅណា បានជាពុំឮអង្គឹក្តី ។
៣៧៨-ម៉ឺនពេជ្រក្រួញក្រាបបង្គំថា សូមទ្រង់មេត្តាប្រោសប្រណី
ឱកញ៉ាអរជូនចិត្រធំក្រៃ សម្លាប់ឯកក្សែយពុំមេត្តា ។
៣៧៩-ម៉ឺនឯកទើបឡើង(ដល់)លើផ្ទះ ពុំទាន់យកព្រះរាជឱង្ការ
ទទួលនាងទាវចេញដងស្រា ហៅឯកស្នេហាឱ្យច្រៀងខ្លី ។
៣៨០-ម៉ឺនឯកស្រែកច្រៀងដូចសព្វដង អរជូនឱ្យចងឯកញ្ញកញ្ញី
ពុំដឹងជាមានទោសពីអ្វី ទូលបង្គំភិតភ័យរត់ប្រញាប់ ។
៣៨១-កាត់ស្រុកតត្រុកតែក្នុងព្រៃ ប្រទះដំរីភ័យស្ទើរស្លាប់
ឆ្លងបឹងឆ្លងស្ទឹងឱ្យខាងឆាប់ ក្រោយនោះវាកាប់ម៉ឺនឯកហើយ ។
៣៨២-ម៉ឺនពេជ្រក្រាបទូលសព្វសេចក្តី យកប៉ីមកផ្លុំសូរល្វេងល្វើយ
ឯចិត្រនឹកឯកពុំមានស្បើយ ឈាមចុកកហើយដាច់ខ្យល់ស្លាប់ ។
៣៨៣-ស្តេចយល់ម៉ឺនពេជ្រក្សែយជន្មា ក្នុងព្រះទយា[235]ខ្វាល់ញាវញាប់
តន្ត្រំព្រះបាទស្រែកសន្ធាប់ បង្គាប់ឱ្យហៅយមរាជា ។
៣៨៤-តម្រួតក្រាបលាវាចេញទៅ ដល់ហើយស្រែកហៅពីក្រៅទ្វារ
យមរាជឮហើយភ័យតក្កមា រួតរត់មិ្ញមា្នមកឆាប់ខ្មី ។
៣៨៥-ស្តេចមានបន្ទូលទាំងអមោក្ស នែលោកយមរាជគួរទេរី

---

[235]ព្រះហឫទយា

ឱកញ៉ាអរជូនចិត្រធំក្រៃ   កាប់ឯកអញក្ស័យឥតជំនុំ ។
៣៨៦-ទោះបើទោសខុសម្ដេចម្ដា   ឱ្យពិចារណាដោយគួរសម
ដឹងជាម៉ឺនឯករាជាខ្ញុំ   ទុកជាទោសធំកុំអាលកាប់ ។
៣៨៧-មានតែធ្វើសំបុត្រមកក្រាបទូល   ចូលមកនោះទើបត្រូវនឹងច្បាប់
នេះរាចិត្រធំពុំខ្លាចស្លាប់   គួរកាប់ក្បាលដោតកុំប្រណី ។
៣៨៨-ចូលទៅហៅអស់ទាំងទាហាន   ឱ្យមានគ្រឿងសឹកឱ្យគ្រប់ដៃ
យកទាំងរាជតេជៈខាងដំរី   នគរបាលនៃឱ្យឆាប់ៗ ។
៣៨៩-បើរាតដៃកាប់ឱ្យល្អិត   ពុំមានអាណិតឱ្យពលចាប់
ដាក់ឃ្នាងដាក់ត្រោកខាងឱ្យជាប់   ជូនមកប្រញាប់ឱ្យទាន់ចិត្រ ។
៣៩០-ទាំងញាតិសន្តាននឹងអរជូន   បងប្អូនកូនចៅនៅឆ្ងាយជិត
រើរឹបយកទ្រព្យកុំឱ្យគិត   ដុតផ្ទះលំអិតកុំឱ្យសល់ ។
៣៩១-រីឯខ្មោចពេជ្រស្ដេចផ្ដាំថា   ត្រូវពួកស្នំយកទៅតម្កល់
ទុកធ្វើជាមួយសោះរវល់   សាងផលជំពោះសោះព្រួយប្រាណ ។
៣៩២-យមរាជក្រាបលារាចេញថ្វាត់   ឱ្យចាត់ពលរេហ៍គ្រឿងទាហាន
ស៊ីផាយរៀបទូកប្រៀបប្រុងប្រាណ   ស្រេចបានពេលាចរចេញទៅ ។
៣៩៣-តឿនគ្នាឱ្យចែវទាំងថ្ងៃយប់   មិនឱ្យឈរឈប់ប្រឹងសំដៅ
ផ្លាស់គ្នាស្រូតរូតពុំខាននៅ   ដល់ទៅមាត់ឃ្មុំឡើងរៀបរាយ ។
៣៩៤-តាំងជាក្បួនទ័ពតាមតម្រា   លើកដោយមាគ៌ាផ្លូវសោតឆ្ងាយ
ប្រយត្នប្រុងប្រៀបទៅអាយ   ដល់ហើយក៏រាយទ័ពព័ទ្ធផ្ទះ ។
៣៩៥-ចូលចងអរជូនទាំងភរិយា   ហើយចាត់ឱកញ៉ារាជតេជះ
រឹបរើរបស់ទ្រព្យក្នុងផ្ទះ   កុំឱ្យលើសខ្វះតាមចំនួន ។
៣៩៦-កត់ទាំងរទេះសេះដំរី   ខ្ញុំប្រុសខ្ញុំស្រីខាងអរជូន
ចំណែកទ្រព្យខាងប្រពន្ធកូន   ឱ្យសែងជញ្ជូនទៅដាក់ទូក ។
៣៩៧-ហើយចាប់សន្តាននៅជិតឆ្ងាយ   ពុំត្រាអាណិតដាក់ឃ្នាងត្រោក
ញាតិខាងម្ដាយទារឱ្យនាំមក   ចាត់យកនាំទៅដាក់ទូកចរចេញខ្វី ។
៣៩៨-ហើយចាត់ឱកញ៉ាស្រីនគរបាល   ឱ្យខានធ្វើការដាក់ខ្មោចបី

ធ្វើរោងដំកល់សពនោះនៃ　　ភ្លេងតូរ្យតន្ត្រីចាំរក្សា ។
៣៩៩-ហើយឱ្យនិមន្តអស់ទាំងលោកសង្ឃ　　មកគង់សូត្រធម្មព្រះភារនា
ផ្លាស់ប្តូរដោយពេលរាល់វេលា　　ធ្វើតាមតម្រាឱ្យមាំមួន ។
៤០០-នេះនឹងស្រដីឯឧកញ៉ា　　យមរាជសេនានាំអរជូន
មកដល់កំពង់ហែតាមក្បួន　　អ្នកផងជញ្ជូនទំនិញទុក ។
៤០១-ចងនាំអរជូនបណ្តើរទៅ　　ដល់រោងសម្រាប់ដែលដាក់គុក
បញ្ចូលខ្នោះរយវាយរនុក　　នាយគុកថែទាំចាំរក្សា ។
៤០២-ឧកញ៉ាយមរាជឡើងក្រាបទូល　　ព្រះចមកំពូល(អ)ធិរាជា
បាននាំអរជូនមកហើយណា　　គ្រប់អស់អាជ្ញាត្រាស់បង្គាប់ ។
៤០៣-ស្តេចមានបន្ទូលត្រាស់ទៅថា　　យកវាចេញទៅឱ្យឆាប់ៗ
កុំឱ្យប្រណីធ្វើតាមច្បាប់　　សោះក្រោយវាធ្លាប់ល្មើសរាជការ ។
៤០៤-ល្មមកាប់ស្មោរដោតតាមទោសទៅ　　យមរាជឮនូវព្រះឱង្ការ
ចេញមកបង្គាប់អស់យោធា　　ពេជ្ឈឃាដ(?)សេនានាំចេញទៅ ។
៤០៥-ឱ្យចងចំណងប្រាំប្រការ　　បណ្តើរដោយផ្សារអាក្រោសហៅ
ហើយបាចដវ៉ចុងពីក្រោយទៅ　　ឮនូវស្រែកអូយដួលផ្កាប់ផ្ងារ ។
៤០៦-បញ្ឈិះរទេះបោះដែកគោល　　ឱ្យបរបំបោលទៅតាមធ្លា
បីជុំឱ្យដាក់ចុះសិនវ៉ា　　ទាហានរាល់គ្នាកាប់ដាច់(ក)[236] ។
៤០៧-ឱ្យជីកដីកប់ត្រឹមគល់ក　　ឱ្យបររនាស់ដែកសម្រាប់
ដំរីរោងបរជាន់បំរេច　　ល្អិតខ្ទេចជាផង់ជាធូលី ។
៤០៨-ណាសល់បញ្ចូលជាអ្នកងារ　　សម្រាប់រាជការក្នុងផែនដី
ឱ្យគ្នាអាចត្បាញច្រែងល្អី　　ចង្កឹះរែកដំបុតត្រីនាំមកថ្វាយ ។
៤០៩-ស្រេចហើយយមរាជឡើងក្រាបទូល　　ព្រះមកុដឥសូរក្សត្រពណ្ណរាយ
ពុំចេរតែប្រោសយើងទាំងឡាយ　　អរជូនអន្តរាយរួចហើយណា ។
៤១០-ទាំងកូនប្រពន្ធសាច់សន្តាន　　ប្រមាណបួនរយក្ស័យជន្មា
នៅខានប្រាំរយសល់ទុកជា　　អ្នកងារអង្គរ័ក្សប្រើការទៅ ។

---

[236]Cf. Ms. P. camb. 32.

៤១១-ញាតិខាងម្តាយ ទាវហុកសិប ប្លាយ   ដាក់ជាឃ្លាំងបាយ បំរើចៅ
ចេញ រនៃចូល រនៃដោយ រដូវ   រៀងទៅរាល់រាជ្យជាធម្មតា ។
៤១២-ទើបស្តេចបង្គាប់អស់មន្ត្រី   ធ្វើមេរុពាលៃ ឱ្យអស្ចារ្យ
នឹងបូជាសពទាវឯកស្នេហា   និងពេជ្រណាមេនោផង ។
៤១៣-បន្ទូល ស្រេចហើយ ព្រះចក្រី   រឺឯអស់មុខមន្ត្រីផង
ចូលក្នុងទែនទីដូចសព្វដង   ចាត់គ្នាអឹងកងតាមមុខងារ ។
៤១៤-ធ្វើមេរុមណ្ឌបស្រេចពុំលង់   ទើបក្រាបទូល អង្គចក្រីក្សត្រា
បូពិត្រសូមទ្រង់ព្រះមេត្តា   មេរុមណ្ឌបរចនាស្រេចហើយនៃ ។
៤១៥-ទើបស្តេចបែរបើកបន្ទូល ថ្កាន   ឧកញ៉ានគរ បាលឯងឆាប់រៃ
នាំខ្មោចឯកទាវមេនោនៃ   ចូលមុកក្រុងក្រៃឱ្យទាន់ការ ។
៤១៦-ឧកញ៉ានគរ បាល បានស្តាប់ហើយ   ពិតពុំយូរឡើយរួសម្ទីម្ទា
ទើប រៀប ចាត់ចែងអស់ទូកក្ដារ   ចេញទៅម្ទីម្ទាជាប្រញាប់ ។
៤១៧-ដល់យកខ្មោចទាំងបីដាក់ទូក   ស្រូតរូតនាំចូ(ល)តាមបង្គាប់
លើកដំកល់លើមេរុស្រេចស្រាប់   ផ្គូផ្គាប់ទាំងខ្មោចពេជ្រផងណា ។
៤១៨-ហើយ មានទាំងភ្លេងតូរ្យតន្ត្រី   របាំមហោរីច្រើនត្រៀបត្រា
សប្បាយ ផ្អើល ផ្អូកក្នុងភារា   រាស្ត្រផងមកមើលមីរអឹងកង ។
៤១៩-ហើយ ស្រេចនិមន្តអស់ព្រះសង្ឃ   សូត្រព្រះធម្មបង្សុកូល តាមទំនង
ចេញចាយ ព្រះរាជទ្រព្យច្រើនកន្លង   លុះបានវិលងសតទិវា ។
៤២០-ស្រេចហើយ ឱ្យបូជាព្រះភ្លើង   ឆេះឡើងសុសសពបួនអង្គា
រើស ធាតុពុំលង់រួចម្ទីម្ទា   សង្គាយនាហើយ ឆ្លងបុណ្យស្រេច ៕

ចប់បរិបូណ៌តែប៉ុណ្ណេះឯង ។
ចារ ចប់នៅថ្ងៃសៅរ៍ ១៣កើតខែអស្សុជចុល្លសក្ខរាជ១២៦៦ឆ្នាំជូតទោស័ក